

ਪਰਮੇਦ ਕੋਹਲੀ ਜੇ.

ਸੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, — ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਧਰੁਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰਾ

2005 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 969

9 ਜਨਵਰੀ, 2008

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908— ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ/ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ— ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤਰਕ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ/ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਖ-ਨਹੀਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ, ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਹਨ-ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਰਜ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੈਰਾ 9 ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਲਜ਼ਾਮ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ/ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਤਰਕ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ/ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿੱਖੀ ਹੋਈ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਪਰਾ 19)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਅਰੁਣ ਪੱਲੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਜੈ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਓਪੀ ਨਾਗਪਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਦਿਨੇਸ਼ ਘਈ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਪਰਮੇਦ ਕੋਹਲੀ, ਜੇ.

(1) ਮੇਰਾ ਇਹ ਨਿਰਣਾ 2005 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 969 ਅਤੇ 632 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ।

(2) 2002 ਦਾ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 969 ਸੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਸਨ, ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 632 ਆਫ਼ 2005 ਸ. ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਰਾਵਰਾਏ, ਪਦਮ ਜੈਨ, ਅਸ਼ੋਕ ਜੈਨ ਅਤੇ ਵਿਨੋਦ ਜੈਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: IS ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਸੀ ਜਦਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰ: 2 ਤੋਂ 5 ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ: 2 ਬੱਲਭ ਦਾਸ ਜੈਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਅਪੀਲਾਂ 1 ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ। 2004 ਦੀਵਾਨੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 105T/16 ਅਕਤੂਬਰ, 2003/3 ਦਸੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 2005 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 969 ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਸਨ। ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 3 ਮਲਵਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(3) ਮੁਦਈ-ਉੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਥੇ 27 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਐਲਾਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ, ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਡੀ. ਭਟਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਹ ਧੋਖਾਧੜੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਫਰਮ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਹਨ:-

(4) ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਦਾ ਪਿਤਾ (ਵਿਸ਼ਵਿੰਦਰ ਪਾਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਪੁੱਤਰੀਆਂ ਮਹਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤਕ) ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 5 ਦਾ ਪਤੀ, ਹੁਣ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ ਤੋਂ ਪਰਵਾਸ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਛੱਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬੱਲਭ ਦਾਸ ਜੈਨ, ਨੇ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਹੋਣ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਈਆਂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਮਿਤੀ 6 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਕੋਲ ਹੁਣ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ

ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਅਲਾਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਲਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਖਾਲੀ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ, ਸਾਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਵਿਭਾਗ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4 ਨੇ ਸਬ-ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਮਸੂਰੀ ਕੋਲ ਰਜਿਸਟਰਡ 24 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਦੀ ਕੈਸਲੇਸ਼ਨ ਡੀਡ ਬੇਅਰਿੰਗ ਨੰਬਰ 2183 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਡੀਡ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 5 ਵੱਲੋਂ ਬਟਾਲਾ ਵਿਖੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 8 ਫਰਵਰੀ 1983 ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ “ਧਰੁਵਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ । ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 484 ਟੀ, ਮਿਤੀ 5 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ “ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 21, ਮਿਤੀ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 7 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, 1989 ਸ੍ਰੀ ਬੀ.ਐਸ.ਸਿੱਧੂ, ਤਤਕਾਲੀ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵੀ 5 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ “ਅਰੈਸਟਡ ਵਾਇਸ” ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੀ। ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਆਮ ਜਨਤਾ। ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਟੁਕੜੇ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਏ. ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ. 40 ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਸੁਰਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਲਈ 1989 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲਾਂ

ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਵੇਚਣ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਦੇ ਕੋਈ ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮਲਵਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਟਾਰਨੀ. ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਸਾਲ 1979 ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ.21aand3 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਲੜਿਆ ਗਿਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਅਤੇ 2 ਨੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਸਮੇਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਜਾਅਲੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵੇਚਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ (1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ) ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ, ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਮਲਵਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਜਾਅਲੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੀ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੱਚੇ-ਸੱਚੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ:-

- (1) ਕੀ 27 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਬੇਲੋੜਾ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
- (2) ਕੀ ਮੁਦਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
- (3) ਕੀ ਮੁਦਈ ਹੁਕਮ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਓ.ਪੀ.ਪੀ
- (3-ਏ) ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਧਾਰਾ 47 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਾਂਸੀ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1993 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ

(4) ਕੀ ਸੂਟ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਡੀ

(5) ਰਾਹਤ.

(7) ਮੁਦਈ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-1 ਗੁੰਮ ਸਿੰਘ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-2 ਤਰਸੇਮ ਚੰਦ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-3 ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.-4 ਧਰਵਿੰਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਮੁਦਈ ਨੰਬਰ 1) ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਸ. ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਮਿਤੀ 6 ਜਨਵਰੀ, 1979 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1; ਜਨਰਲ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਮਿਤੀ 2 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-2; ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਕੰਮ P-3 ਅਤੇ P-4 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ; ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-5; ਡਾਕ ਰਜਿਸਟਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-5/A; ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 19 ਮਈ, 1984 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-5; ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 18 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-6; ਡਾਕ ਰਸੀਦਾਂ P-7 ਅਤੇ P-8 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ; ਯੂਪੀਸੀ ਰਸੀਦਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-9 ਤੋਂ ਪੀ-11, 7 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-15, ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-19; ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-19 ਵਜੋਂ ਉਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦਾ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ; ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-20 ਵਜੋਂ ਪਲਵਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦਾ ਮੌਤ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ; ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P-23 ਵਜੋਂ; ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 24 ਜੂਨ, 1980 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-26 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ 1989 ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਕਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼।

(8) ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਰਲ ਹੋਣਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪੱਤੀ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 7 ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਸਲਾ ਨੰਬਰ 3-ਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਕਤ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਕ, ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(9) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਕੀਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ 2. ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸੈਕੰਡਰੀ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਕਿ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ, ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਵੀ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੇਲੋੜੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 20 ਸਤੰਬਰ, 2003 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਰਾਹੀਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 105T/ਮਿਤੀ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 2003/3 ਦਸੰਬਰ, 2003 ਨੂੰ, ਵਿਦਵਤਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,— ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਮਿਤੀ 1 ਨਵੰਬਰ, 2004। 20 ਸਤੰਬਰ, 2003 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ 30 ਮਾਰਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਕੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 1989 ਸਿਵਲ ਵਿਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ 1989 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਅਤੇ 1989 ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ: 40 ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਨੂੰ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 40 ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

- (i) ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. I ਅਤੇ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਡੀਡਾਂ P 3 ਅਤੇ P-4 ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-3 ਅਤੇ ਪੀ-4 ਦੀ ਗੈਰ-ਮਨਜ਼ੂਰਤਾ ਬਾਰੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਗਲਤ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ

ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਡਾਕ ਰਸੀਦਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹਨ। ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

- (ii) , ਅਸਲ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- (iii) ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 23 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਇੱਕ ਸਾਦੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ।

(iv) 1989 ਦੇ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ 27 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। 15 ਫਰਵਰੀ, 1989 ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦਸਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 6 (ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ) ਦਾ ਪਤਾ ਮਸੂਰੀ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੁਸ਼ਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦਾ ਪਤਾ ਪਿੰਡ ਬੇਗੋਵਾਲ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦਾ ਸੀ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 15 ਫਰਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਲਗਭਗ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬੱਲਭ ਦਾਸ ਜੈਨ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 (3 ਤੋਂ 7) ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ)। ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਅਤੇ ਮਲਵਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਰੱਦ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੌਤ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਵਿੰਦਰਪਾਲ ਕੌਰ ਦੀ ਮੌਤ 2 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ। ਸਾਲ 1979 ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, 1989 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 7 'ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਕੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 40 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵੱਲੋਂ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਦੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਵਸੂਲਣ 'ਤੇ, ਡਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਡਿਕਰੀ ਮਿਤੀ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ 30 ਮਾਰਚ 1989 ਨੂੰ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- (v) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 1989 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਜੇ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(12) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(13) 2005 ਦੇ ਆਰਐਸਏ ਨੰਬਰ 969 ਵਿੱਚ, 17 ਮਾਰਚ, 2005 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਆਫ ਮੋਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ 2005 ਦੀ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 5421-ਸੀ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਐਮਪੀਐਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਾਹਵਾ, ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ), ਪਟਿਆਲਾ ਨੇ 1989 ਦੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕੇਸ ਸਮੇਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਮਿਸ. ਇਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ 2007 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 2235-ਸੀ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ 15 ਮਾਰਚ, 2007 ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਮਿਸ. 2005 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 3667-ਸੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਵੀ

ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲੀਬਿਤ ਸਨ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਮਿਕਸ 1 ਨਵੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ 2007 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 3221-ਸੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ "ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।" ਮੈਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਰ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਤੀ 23 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007. 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 40 ਵਿਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 40 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

(14) ਮਿਸਟਰ ਏ ਮਿਸਟਰ , ਰਾਵਲ, ਮਾਨਯੋਗ ਕਾਊਂਸਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

- (i) ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਸੂਟ ਸਰਲਕਰਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ;
- (ii) ਕਿ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ 1989 ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰ. 40 ਵਿੱਚ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਈ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ;
- (iii) ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੀਤਾ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਮਤੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (2) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੈਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਇਕੱਠੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 1989 ਦੇ

ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰੁਣ ਪੱਲੀ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ: 5 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੋਣ ਲਈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 7 ਕੋਲ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੂਟ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹਨ। ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਪੱਖ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 40 ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹਨ ਜੋ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਨੂੰ ਵੀ ਦੁਹਰਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: ਅਧੀਨ :-

ਸੂਟ ਦਾ ਵੇਰਵਾ:

"59. ਕਿਸੇ ਇੰਸਟ੍ਰੂਮੈਂਟ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮੰਦੀ ਲਈ:

ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ: ਤਿੰਨ ਸਾਲ।

ਉਹ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਮਾਂ ਚੱਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:-ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।"

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੀਮਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ

ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਤੱਥ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀ ਪੱਲੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੀਨਿਆ, 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੀਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸੂਟ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

(16) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫ਼ਰਮਾਨ ਇੱਕ ਰੱਦ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਹਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ 7 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 3 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰ. 5 ਤੋਂ 7 ਤੱਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤੁਕ ਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਡਿਕਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਅਵਸਥਾ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫਾਲੋ-ਅੱਪ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਗੁਆ ਬੈਠਦੀ ਹੈ।

(17) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 59 ਦੇ ਗਲਤ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੀਮਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਵਲ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਹ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ। ਵਿਚਕਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਗਿਆਨ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ. 40 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40, ਮਿਤੀ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕੋਈ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਐਲਾਨ ਦੁਆਰਾ ਏਸੀ ਅਨੰਤਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਬੋਰਈਆ (ਮਿ੍ਤਕ) 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। (4) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ:-

“4 ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਜਿਹੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਲਈ ਗਲਤ ਸੀ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਜ਼ਬ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਪੱਧਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਝੂਠੀ ਸੀ।”

(18) ਲੀਅ ਦ ਸਿੱਖਿਅਤ ਏਲੋਵਰਿਟ ਐਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟੀ ਨੇ 30 ਮਾਰਚ, 1989 ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਪੈਰੇ (i) ਤੋਂ (v) ਤੱਕ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਅਟਾਰਨੀ ਭਾਵ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਰਾਹੀਂ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਮਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਟਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਟਾਰਨੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਦਸਤਖਤ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਤਸਦੀਕ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਿਰਫ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸਦਾ ਹੱਕ ਸੀ

(4) 2004 (4) ਆਰਸੀਆਰ (ਸਿਵਲ) 243

ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਭਾਵ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਦਈ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ

ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ, ਜੋ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਵਕੀਲਨਾਮੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਦਰਜ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੈਰਾ 9 ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ/ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਤਰਕ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ/ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਰਾਏ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿੱਖੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਚੱਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਸਟੇਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਅਸਫਲ ਰਹੀਆਂ। ਸਿਰਫ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ 2007 ਨੂੰ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਰਾਵਲ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ 1989 ਦਾ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਅੰਤਿਮ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅੰਤਿਮ ਰੋਕ ਕਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ 30 ਮਾਰਚ 1989 ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਖੇਡ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ।

(19) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2007 ਨੂੰ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰ: 40 ਵਿੱਚ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਸਬੰਧੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅੰਤਿਮ ਸਟੇਅ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ 1989 ਦੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੰਬਰ 40 ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।

(20) ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤੁਰੰਤ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ

ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ